

det er ikke for meget sagt, at en Bygge-
lovs Værdi staar og falder med dens hygi-
ejniske Værdi.

Lovforslagets § 1 indsætter Magistra-
ten som den bestemmende Myndighed i
Byggesager, hvorved Bygningskommission-
en ophæves, og under vedkommende Ma-
gistratsafdeling oprettes et Bygningsdirek-
torat, der ledes af en Stadsbygmester og
to Understadsbygmestre, der alle skal
være akademisk uddannede Arkitekter.
Desuden foreslaas der ansat en Ingeniør.
Men for en hygiejnisk Raadgiver synes
Udvalget ikke, at der er Brug. Der er
utallige Maader, hvorpaa de byggende sø-
ger at snige sig udenom Lovens Bestem-
melser. Dr. Hertz understreger derfor
stærkt, hvor betydningsfuldt det vilde
være, dersom der ansattes en Embeds-
mand, hvis Hverv det udelukkende var at
gennemgaa alle Byggeplaner, bedømme
dem fra et hygiejnisk Standpunkt og gøre
Indstilling om, hvad han deri finder mis-
ligt til Stadsbygmesteren og gennem den-
ne til Magistraten.

Afsnittet om Gader, om Udstykning,
Ekspropriation og kommunal Omlægning
omtales kort men meget rosende. Dette
gælder dog ikke Bestemmelserne om Ga-
debredden. Denne sættes normalt for nye
Gader til 20 m, dog kan det tillades, at
den nedsættes til 16 m og i den gamle By
endogsaa indtil 12,5 m uden at der sam-
tidig gøres nogen Indskrænkning i Hu-
senes Maksimalhøjde.

Forslaget har beholdt den gamle Lovs
urimelige Bestemmelser, at Højden maa-
les til Overkanten af det øverste Bjælke-
lag i Stedet for som i alle andre Landes
Byggelove til den øverste Kant af Gesim-
sen.

Afsnittet om Bygninger indeholder For-
slagets mørke Sider. Her var det, at der
trængtes haardt til Forbedringer af den
nugældende Lovgivning, men det er, som
Udvalget selv indrømmer, at »de fore-
slaaede Ændringer ikke vil findes at være
meget vidtgaaende«, da man har frygtet
for at krænke de økonomiske Interesser.

Hovedbetingelserne for sunde Beboel-
sesshuse er:

- 1) Det rette Forhold mellem Gadebred-
de og Bygningshøjde,
- 2) den rette Størrelse af det ubebyggede
Areal og dets Tværmaal (5: de frie
Afstande udenfor Gaardfacadernes
Vinduer,

3) Beboelsesrummenes Indretning saa-
tilstrækkeligt Lys og Luftkubus er til
Stede samt Luftfornyelsen er sikret,

4) Sikkerhed mod Fugtighed og Beskyt-
telse mod Indtrængen af Kulden om
Vinteren og Heden om Sommeren.

I Forslaget deles København: i den
gamle By indenfor Voldene, en indre og
en ydre Zone, hvor der skal gælde forskel-
lige Bestemmelser med Hensyn til Bebyg-
gelsen. Den indre Zone er imidlertid me-
get vidtstrakt og omfatter store endnu gan-
ske ubebyggede Arealer, saaledes at det
vil blive en unødvendig stor Del af Byen,
hvor der tillades en saa intens Bebyggelse
som den Byen nu sukker under. Dr. Hertz
foreslaar, at der her ses bort fra de øko-
nomiske Interesser, og at den indre Zone
indskrænkes betydeligt. Der henvises til,
at man i andre Byer, f. Eks. Hamborg,
Frankfurt a. M. og München ikke har be-
tænkt sig paa at lade Forbedringer i Byg-
gereglerne strække sig over Arealer og
endog Gader, der delvist var bebyggede.
— Et af de vigtigste Spørgsmaal for Ey-
ens Sundhed angaar det ubebyggede Are-
als Størrelse, og skønt Dr. Hertz finder, at
Forslaget kunde have været radikalere,
udtaler han dog sin Tilfredshed med de
Forbedringer, som her foreslaas ind-
ført. I den indre Zone maa der kun
bebygges det halve af Grundstykket, paa
Hjørnegrunde tre Fjerdedele. Endogsaa
i den gamle By foreslaas det ubebyggede
Areal forøget fra $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{3}$ af Grunden. —
Derimod udtales der en dyb Beklagelse
over Afsnittet »Frie Afstande udenfor Vin-
duer«, idet de gamle Bestemmelser fra
1889 gaar næsten uforandrede igen. For
at sikre Gaardværelserne Lys og Luft bør
Bredden af Gaardspladsen bestemmes ved
1) Højden af og 2) Afstanden fra den
skyggende Mur. Men i Stedet derfor gaar
Forslagets Regler ud fra Højden af den
Mur, hvori de paagældende Vinduer sid-
der. Der fremhæves det urimelige i, at
Gaardværelserne, der i Reglen anvendes
til Soveværelser, og i hvilke $\frac{1}{3}$ af Døgnet
Timer tilbringes, ikke skal have lige saa
godt Lys som Beboelsesværelserne til Ga-
den. Betydningen af Solens Virkning paa
Sovekammeret er jo anerkendt af alle. De
tilladte Afstande er altfor korte, hvilket
naturligvis vil faa størst Betydning i den
indre Zone, hvor Grundenes ubebyggede
Areal er mindre end i den ydre. I Ret-
ning af en tilfredsstillende Ordning af